

Sygn. akt II Ca 470/16

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Teresa Kolbuc

Sędziowie: SSO Monika Kośka (spr.)

SSO Hubert Wicik

Protokolant: starszy protokolant Beata Wodecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 czerwca 2016 r. sprawy

z wniosku J. M.

z udziałem I. M.

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 15 grudnia 2015 r. sygn. akt I Ns 1181/06

postanawia: oddalić apelację.

Sygn. akt II Ca 470/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2015 r. wydanym w sprawie o sygn. akt I Ns 1181/06 Sąd Rejonowy w Kielcach oddalił wniosek J. M. o dokonanie uzupełniającego podziału majątku wspólnego J. M. i I. M. (pkt. I postanowienia). Nadto Sąd Rejonowy odstąpił od obciążania wnioskodawcy i uczestniczki nieuiszczonymi kosztami sądowymi (pkt. II postanowienia) oraz orzekł, że wnioskodawca i uczestniczka ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie (pkt. III postanowienia).

Powyższe postanowienie zapadło na tle następującego, ustalonego przez Sąd Rejonowy, stanu faktycznego.

Wnioskodawca J. M. i uczestniczka I. M. (dawniej nosząca nazwisko M.) zawarli związek małżeński dnia 22 kwietnia 1972 r. Małżeństwo wnioskodawcy i uczestniczki zostało rozwiązane w dniu 22 kwietnia 1997 r. wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Kielcach wydanym w sprawie o sygn. akt I C 1998/96. Wyrok ten uprawomocnił się 16 maja 1997 r. W trakcie trwania małżeństwa oboje małżonkowie pracowali zarobkowo, początkowo małżeństwo układało się dobrze, jednak czasem relacje małżonków zaczęły się psuć, a powodem tego było nadużywanie alkoholu przez J. M.. W trakcie trwania małżeństwa uczestnicy zgromadzili majątek na który składały się zarówno ruchomości, jaki nieruchomości.

Sąd Rejonowy ustalił, iż podczas trwania małżeństwa wnioskodawca kolekcjonował monety, które jednak zostały pogubione i rozkradzione jeszcze w trakcie trwania związku małżeńskiego stron. Nadto małżonkowie zakupili działkę

położoną w D., na której wzniesli budynek mieszkalny i w pełni go wyposażyli. Wybudowali również pawilony handlowe w K. na osiedlu (...), a górną część pawilonów przystosowali na mieszkanie, które również w pełni wyposażali.

Małżonkowie w trakcie trwania małżeństwa na nieruchomości położonej w D., stanowiącej majątek osobisty uczestniczki, wzniesli budynek gospodarczy, którego wartość według stanu na dzień ustania wspólności majątkowej małżeńskiej i według cen na datę orzekania wynosiła 131 787 zł.

Prócz ww. składników majątkowych małżonkowie w trakcie trwania małżeństwa dorobili się również licznych ruchomości. W 1995 r. nabyli samochód ciężarkowy marki S. o nr rej. (...), przeznaczony do prowadzenia działalności, a także zakupili w latach 90-tych dwa inne samochody: marki R. (...) oraz R. (...).

W toku postępowania rozwodowego wnioskodawca i uczestniczka wnieśli zgodnie, w piśmie z dnia 18 kwietnia 1997 r., o podział majątku wspólnego i wskazali, że w skład tego majątku wchodzi nieruchomość zabudowana budynkiem mieszkalnym położonym w (...), nieruchomość położona w D. oznaczona jako działka (...), nakład w postaci budynku wzniesionego na gruncie dzierzawionym do Spółdzielni (...) w K.. Małżonkowie wnieśli przy tym, by dom w D. przyznać wnioskodawczyni, natomiast działkę w D. i nakład na budynek położony w K. na (...), przyznać uczestnikowi. Jednocześnie małżonkowie zgodnie oświadczyli w piśmie z dnia 18 kwietnia 1997 r., iż wymienione składniki majątku wyczerpują całość majątku wspólnego, zaś pozostałymi składnikami ruchomymi majątku strony podzieliły się wcześniej.

W wyroku rozwiązującym małżeństwo I. M. (M.) oraz J. M., Sąd Wojewódzki dokonał podziału majątku wspólnego małżonków w ten sposób, że I. M. przyznał na wyłączną własność nieruchomość położoną w D., zaś J. M. przyznał działkę w D. oraz nakład w postaci budynku wzniesionego na osiedlu (...) w K..

Na dzień 16 maja 1997 r. (data uprawomocnienia się wyroku rozwodowego stron) I. M. posiadała w banku (...) S.A na rachunku bieżącym w (...) kwotę 680,61 (...) i na rachunku bieżącym (...) kwotę 278,72 (...), zaś J. M. posiadał na rachunku bieżącym kwotę 46,42 (...) oraz w Banku (...) S.A kwotę 746,35 zł.

W roku 1997 wnioskodawca zakupił i sprowadził do Polski samochód marki V. (...).

Uczestnicy przy podziale majątku w toku postępowania rozwodowego zgodnie podzielili się również ruchomościami, I. M. zgodziła się, by wnioskodawca wziął dla siebie wszystkie rzeczy, którymi był zainteresowany. Wnioskodawca zabrał więc wszystkie samochody, które wchodziły w skład majątku wspólnego stron i samochody te pozostawały wyłącznie w jego dyspozycji, nadto zachował całe wyposażenie pawilonów położonych na osiedlu (...). Uczestniczka zachowała natomiast wyposażenie domu w D.. Sąd ustalił, iż żadne z małżonków nie zgłaszało roszczeń co do dokonanego zgodnie podziału.

W 1999 samochód marki S. został skradziony, a wnioskodawca nie uzyskał z tego tytułu żadnego odszkodowania, natomiast samochód marki R. (...) wnioskodawca sprzedał w 2000 roku. Samochód marki R. (...) wnioskodawca sprzedał 6 kwietnia 2005 r. uzyskując z tytułu sprzedaży cenę 2500,00 zł.

Sąd Rejonowy ustalił opisany powyżej stan faktyczny w oparciu o dopuszczony dowód z opinii biegłego, a także w oparciu o zeznania wnioskodawcy i uczestniczki w takim zakresie, w jakim nie pozostawały w sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Sąd Rejonowy uznał przy tym, iż niewiarygodne są twierdzenia wnioskodawcy co do tego, że w skład majątku wspólnego małżonków wchodzi materiały budowlane w postaci cegły silikatowej oraz ceramicznej, pustaków i desek sosnowych, bowiem wnioskodawca nie udowodnił, iż trakcie trwania małżeństwa dokonał zakupu tych ruchomości, a nadto z uwagi na okoliczność, iż wnioskodawca sam przedstawił w toku postępowania różne wersje odnośnie daty i okoliczności ich nabycia. Sąd uznał, iż zeznania przesłuchanych w toku postępowania świadków nie miały faktycznie znaczenia dla jej rozstrzygnięcia.

W oparciu o powyższe Sąd Rejonowy uznał, iż w niniejszej sprawie brak jest majątku wspólnego, który mógłby podlegać podziałowi. Sąd wskazał przy tym z chwilą wszczęcia postępowania o podział majątku wspólnego małżonków nie mogą toczyć się odrębne postępowania w sprawach o żądanie podziału majątku, o ustalenie nierównych udziałów w majątku, o nakłady na majątek wspólny itd. Jednocześnie Sąd podkreślił, iż po dokonaniu podziału majątku niedopuszczalnym jest dochodzenie roszczeń wskazanych w art. 618 k.p.c. i 567 k.p.c., które nie zostały zgłoszone w postępowaniu o podział majątku wspólnego. Sąd dostrzegł przy tym, iż w niniejszej sprawie wnioskodawca i uczestniczka faktycznie dokonali kompleksowego podziału majątku wspólnego w postępowaniu rozwodowym, zakończonym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Kielcach z dnia 22 kwietnia 1997 r.

Sąd Rejonowy podkreślił, iż swoista prekluzja wskazana w art. 618 k.p.c. nie dotyczy składników majątku, ale jedynie roszczeń wskazanych w tym przepisie. Jeżeli więc okaże się, iż z jakichkolwiek względów rozstrzygnięcie o podziale majątku wspólnego nie objęło wszystkich składników tego majątku, dopuszczalnym jest dokonanie tzw. uzupełniającego podziału majątku wspólnego.

Sąd Rejonowy uznał, iż faktycznie wnioskodawca i uczestniczka dokonali podziału całego swojego majątku wspólnego już w toku postępowania prowadzonego przez Sąd Wojewódzki w Kielcach w sprawie o sygn. akt I C 1998/96, zakończony wyrokiem z dnia 22 kwietnia 1997 r. Dokonany w tamtym postępowaniu podział majątku wspólnego nie był działem częściowym, lecz zgodnie z oświadczeniem obojga małżonków, miał charakter kompleksowy. Jakkolwiek sentencja wyroku rozwodowego dotyczy tylko nieruchomości, jednakże strony na rozprawie i pisemnie oświadczyły, że ruchomościami podzielili się w sposób zgodny, a do podziału pozostają jedynie nieruchomości.

Sąd uznał również, że samochody osobowe zostały zbyte lub utracone przez wnioskodawcę, który nimi samodzielnie dysponował, co stanowi dodatkowy argument przemawiający za tym, iż były one objęte porozumieniem małżonków o podziale majątku, podjętym w toku postępowania rozwodowego. Odnosząc się do monet wskazanych przez wnioskodawcę jako składnik majątku wspólnego Sąd wskazał, iż nie jest wiadomym, czy istniały one w dacie ustania wspólności majątkowej, uczestniczka okoliczności tej zaprzeczała, a wnioskodawca nie przedstawił żadnych dowodów celem wykazania, iż monety te istniały w dacie rozvodu stron. W toku postępowania nie potrafił nawet sprecyzować, jakie i ile tych monet faktycznie było.

Zdaniem Sądu Rejonowego wnioskodawca nie udowodnił również, iż w dacie ustania wspólności majątkowej małżeńskiej istniały jakiegokolwiek materiały budowlane wchodzące w skład majątku małżeńskiego stron, nie przedstawił dowodu nabycia tych materiałów, zaś jego zeznania w tym zakresie są niewiarygodne.

Jednocześnie Sąd Rejonowy podkreślił, iż z podziału części składników majątku wskazanych do podziału zrezygnowali sami uczestnicy uznając, że podział już nastąpił w sposób dorozumiany. Sąd Rejonowy uznał nadto, iż zgromadzone na rachunkach bankowych środki pieniężne nie były znaczne i zostały przez uczestników zużyte na bieżące utrzymanie, w związku z czym nie podlegają rozliczeniu.

Ostatecznie Sąd Rejonowy doszedł do wniosku, że faktycznie brak jest składników majątku, mogących podlegać podziałowi i w konsekwencji oddalił wniosek.

Za niedopuszczalne uznał Sąd Rejonowy zgłoszone przez wnioskodawcę żądanie rozliczenia nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestniczki, bowiem roszczenie takie powinno być zgłoszone przez wnioskodawcę w toku postępowania rozwodowego, a obecnie nie może być dochodzone.

Apelację od powyższego postanowienia wywiódł wnioskodawca, zaskarżając je w całości. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia oraz sprzeczność ustaleń faktycznych Sądu z treścią zgromadzonego materiału dowodowego skutkujących błędnym przyjęciem, że uprzednio strony dokonały już kompleksowego podziału majątku wspólnego w toku postępowania przed Sądem Wojewódzkim w Kielcach o sygn. akt I C 1998/96, podczas gdy z sentencji wynika, iż był to podział,

który dotyczył tylko nieruchomości. W oparciu o podniesione zarzuty wnioskodawca wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu złożonej apelacji wnioskodawca podniósł, że podział majątku stron dokonany w toku postępowania rozwodowego dotyczył tylko i wyłącznie nieruchomości, a ruchomości nie zostały dotychczas podzielone i uczestniczka je sobie przywłaszczyła. W ocenie apelującego do podziału aktualnie pozostają ruchomości w postaci desek sosnowych, 200 sztuk cegły silikatowej, 1000 sztuk cegły ceramicznej, 600 sztuk pustaków, samochód osobowy marki R. (...), samochód osobowy marki R. (...) oraz wartość nakładów dokonanych na nieruchomości położonej w D. nr (...) działka ewidencyjna (...), w postaci budynku garażowo-gospodarczego oraz ogrodzenia murowanego, które to nakłady określił na kwotę 131 787 zł, zgodnie z opinią biegłego. Apelujący podkreślił przy tym, iż błędnie Sąd Rejonowy uznał iż niedopuszczalnym jest rozliczenie w niniejszym postępowaniu nakładów z majątku wspólnego stron na majątek osobisty uczestniczki

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja jest bezzasadna.

Sąd Okręgowy podziela w całości ustalenia Sądu I instancji dokonane na podstawie zgromadzonego i ocenionego przez ten Sąd materiału dowodowego i uznaje je za własne.

Brak jest podstaw do przyjęcia, iż Sąd Rejonowy uchybił jakimkolwiek przepisom procesowym dotyczącym gromadzenia i oceny materiału dowodowego lub w sposób nieprawidłowy ustalił stan faktyczny sprawy. Zarzuty apelacji są w tym zakresie całkowicie chybione, nie można zgodzić się z apelującym, iż Sąd Rejonowy nie wyjaśnił wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla wydania rozstrzygnięcia lub błędnie przyjął, że w sprawie o sygn. akt I C 1998/96 Sądu Wojewódzkiego w Kielcach dokonano kompleksowego podziału majątku wspólnego byłych małżonków. Na gruncie niniejszej sprawy niewątpliwym jest bowiem, że aktualnie brak jest nieruchomości małżonków podlegających podziałowi, a jednocześnie faktycznie zgodzić należy się z Sądem Rejonowym, iż podział majątku dokonany w sprawie I C 1998/96 dotyczył także ruchomości. Wynika to chociażby z treści pisma złożonego i zgodnie podpisanego przez I. M. (dawniej M.) oraz J. M., zalegającego w aktach sprawy Sądu Wojewódzkiego w Kielcach o sygn. akt I C 1998/86 (k. 31 akt), gdzie wskazane zostało wprost, iż strony zgodnie oświadczają, że wymienione przez nich składniki (w postaci nieruchomości), wyczerpują całość majątku wspólnego, bowiem pozostałymi składnikami ruchomymi strony podzieliły się już w wcześniej. I. M., zeznając w trakcie sprawy rozwodowej, na terminie rozprawy w dniu 18 kwietnia 1997 r. stwierdziła, że podziałem w niniejszej sprawie objęty został cały majątek małżonków, w tym także ruchomości. Należy podkreślić, iż faktycznie sam wnioskodawca w istocie przeczy swoim twierdzeniom, iż podział majątku dokonany w toku sprawy rozwodowej dotyczył tylko nieruchomości. Mimo bowiem przyznania, że małżonkowie mieli wspólne ruchomości w postaci wyposażenia domu w D. i pawilonów handlowych, to jednak nie wskazuje tych składników jako podlegających podziałowi i nie żąda ich podziału, co w sposób dorozumiany wskazuje, że składniki te zostały już uprzednio podzielone. Powyższe uzasadnia założenie, iż faktycznie strony podzieliły się ruchomościami w toku postępowania rozwodowego i podziałowi temu podlegały także ruchomości zgłoszone w niniejszej sprawie do podziału, jako składniki majątku wspólnego stron.

Sąd Okręgowy w Kielcach całkowicie zgadza się więc z Sądem I instancji, który słusznie zauważył, iż podział majątku dokonany przez byłych małżonków w toku postępowania rozwodowego miał charakter całościowy i dotyczył też ruchomości. Niemniej jednak na gruncie niniejszej sprawy zaszyły także dodatkowe okoliczności wskazujące, iż składniki majątkowe, wskazane przez wnioskodawcę w treści apelacji, nie mogą być uznane za majątek wspólny stron.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do samochodów marki R. wskazać trzeba, iż po rozwiązaniu małżeństwa stron to wnioskodawca samochodami tymi dysponował, między innymi wniósł je jako wkład do spółki cywilnej tworzonej wspólnie z córką E. R.. Umowa zawarta pomiędzy wnioskodawcą a E. M. w przedmiocie zawiązania spółki cywilnej wskazuje, iż J. M. wniósł jako wkład do spółki komputer Optimus, samochód osobowy marki R. (...) o nr rej. (...), ciągnik siodłowy S. o nr rej. (...), Okoliczność ta wynika bezspornie z akt spraw toczących się przed Sądem Rejonowym w Kielcach pod sygn. akt V GNs 2/07 oraz V GC 239/04 i dotyczących podziału majątku spółki cywilnej oraz jej

rozwiązania. Jednocześnie zaznaczyć trzeba, że wnioskodawca ostatecznie samodzielnie zbył pojazdy marki R. (...) i R. (...), a pojazd marki S. został przez niego utracony, gdyż go skradziono. Wszystkie te okoliczności dodatkowo wskazują, iż samochody osobowe faktycznie byłyby objęte podziałem majątku przeprowadzonym w toku postępowania rozwodowego. Apelacja wnioskodawcy, stanowiąca w istocie powielenie twierdzeń J. M. składnych na różnych etapach postępowania, nie zawiera jednak żadnych argumentów wskazujących, iż niezasadnie Sąd Rejonowy uznał, iż brak jest ruchomości podlegających podziałowi w niniejszej sprawie i nieobjętych podziałem majątku przeprowadzonym w toku postępowania prowadzonego przez Sąd Wojewódzki w sprawie o sygn. akt I C 1998/96.

Całkowicie zgodzić się należy również z Sądem Rejonowym, iż wskazywane przez wnioskodawcę materiały budowlane, będące w jego ocenie składnikami majątku wspólnego, po pierwsze jeśli w ogóle istniały, zostały objęte podziałem dokonanym w sprawie rozwodowej, a po drugie wnioskodawca nie wykazał ich istnienia i przynależności do majątku wspólnego stron. Uczestniczka w toku postępowania konsekwentnie zaprzeczała, że materiały te stanowią składnik majątku wspólnego małżonków. Natomiast wnioskodawca, w toku składanych w postępowaniu zeznań, nie był w stanie w sposób konsekwentny i spójny wskazać kiedy i w jaki sposób materiały te weszły w skład majątku wspólnego. Wnioskodawca raz twierdził, że zostały zakupione w latach 90-tych, następnie wskazywał, że zostały nabyte pomiędzy rokiem 1993 a przed 1997, a nadto przedstawił również wersję, że materiały te zostały nabyte po rozwodzie, kiedy strony przez krótki czas mieszkały wspólnie i planowały wspólnie budowę. Wobec powyższego nie można uznać, iż zeznania wnioskodawcy są w tym zakresie wiarygodne, co w konsekwencji prowadzi do uznania, iż wnioskodawca nie wykazał, że materiały te wchodziły w skład majątku wspólnego stron i że w ogóle istniały. Zaznaczyć przy tym należy, iż uczestniczka konsekwentnie w toku całego postępowania zaprzeczała, by materiały te stanowiły majątek wspólny jej i J. M.. Niewątpliwie słusznie więc Sąd Rejonowy uznał, iż nawet gdyby przyjąć, że materiały te istniały (czego wnioskodawca nie wykazał), to i tak byłyby objęte podziałem majątku dokonanym w toku sprawy rozwodowej stron. Sąd Okręgowy w całości podziela stanowisko prezentowane przez Sąd Rejonowy.

Zaznaczyć przy tym należy, iż co prawda możliwym jest dokonanie uzupełniającego podziału majątku wspólnego byłych małżonków, jednak po pierwsze jedynie wówczas, gdy ujawnią się składniki majątku nieobjęte uprzednim podziałem, a po drugie uzupełniający podział majątku nie może dotyczyć roszczeń określonych w art. 618 k.p.c. i w art. 567 k.p.c. Zgodnie z treścią art. 567 § 1 k.p.c. w postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami sąd rozstrzyga także o żądaniu ustalenia nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym oraz o tym, jakie wydatki, nakłady i inne świadczenia z majątku wspólnego na rzecz majątku osobistego lub odwrotnie podlegają zwrotowi. § 3 art. 567 k.p.c. wskazuje jednocześnie, iż do postępowania o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, a zwłaszcza do odrębnego postępowania w sprawach wymienionych w paragrafie pierwszym stosuje się odpowiednio przepisy o dziale spadku. Przepisy o dziale spadku odsyłają natomiast do odpowiedniego stosowania przepisów o zniesieniu współwłasności, w szczególności art. 618 § 2 i 3 k.p.c. (art. 688 k.p.c.). Faktycznie więc przy podziale majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskie strony winny zgłosić wszystkie żądania dotyczące zniesienia współwłasności i posiadania rzeczy, a także żądania zwrotu nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty, bądź z osobistego na wspólny. Mając bowiem na względzie art. 618 § 3 k.p.c., który znajduje zastosowanie w postępowaniu o podział majątku wspólnego małżonków (na podstawie art. 567 § 3 k.p.c. w zw. z art. 688 k.p.c.) po zapadnięciu prawomocnego postanowienia o podziale majątku wspólnego małżonków, byli małżonkowie nie mogą dochodzić roszczeń związanych z ustaleniem nierównych udziałów w majątku wspólnym, roszczeń o zwrot nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty (lub odwrotnie), chociażby nie były one zgłoszone w toku uprzednio zakończonych postępowania o podział majątku wspólnego. Faktycznie więc istnieje swoisty rodzaj prekluzji roszczeń na gruncie postępowania o podział majątku wspólnego małżonków. Jeśli bowiem strona nie zgłosi w toku pierwszego postępowania o podział majątku określonego roszczenia, zamyka sobie drogę do jego dochodzenia, bowiem nie będzie mogła roszczenia zgłosić w toku ewentualnego postępowania o uzupełniający podział majątku. Co prawda, jak już zostało powyżej wskazane, „jeżeli okaże się, że z jakichkolwiek przyczyn prawomocne postanowienie o podziale majątku wspólnego nie objęło wszystkich istotnych składników majątku wspólnego, każde z byłych małżonków może wystąpić w odrębnym postępowaniu o przeprowadzenie podziału uzupełniającego co do składników, które nie zostały uwzględnione w orzeczeniu podziałowym.” (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 sierpnia 1986 r. wydana w sprawie III CZP 47/86).

Jednocześnie jednak podkreślić należy iż postępowanie o podział majątku wspólnego ma charakter kompleksowy. Sąd orzeka w nim także o roszczeniach przewidzianych w art. 567 § 1 k.p.c., tj. o ustaleniu nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym oraz o wydatkach, nakładach i innych świadczeniach z majątku wspólnego na rzecz majątku odrębnego lub odwrotnie podlegają zwrotowi. Faktycznie więc z momentem wszczęcia postępowania o podział majątku wspólnego nie jest dopuszczalne prowadzenie odrębnego postępowania w sprawach wymienionych w art. 567 § 1 k.p.c., a po zapadnięciu prawomocnego postanowienia o podziale majątku strony postępowania nie mogą dochodzić już tych roszczeń, chociażby nie były one zgłoszone w postępowaniu. Prekluzja ta odnosi się do roszczeń określonych w artykułach art. 567 § 1 k.p.c. i art. 618 § 1 k.p.c., i nie dotyczy zaś składników majątku wspólnego. (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 28 sierpnia 1986 r. wydanej w sprawie III CZP 47/86).

Mając na uwadze powyższe rozważania wskazać należy, iż słusznie Sąd I instancji uznał, iż niedopuszczalnym jest na gruncie niniejszej sprawy orzekanie o nakładach z majątku wspólnego stron na majątek osobisty uczestnika, czego domagał się wnioskodawca. Niewątpliwe bowiem byli małżonkowie dokonali podziału majątku wspólnego już w toku postępowania rozwodowego, a w wyroku rozwodowym Sąd Wojewódzki orzekł o podziale tego majątku. Aktualnie więc wnioskodawca nie może dochodzić roszczeń związanych z rozliczeniem nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestniczki, bowiem miał możliwość zgłoszenia ich w toku postępowania rozwodowego, a skoro tego nie zrobił, faktycznie zamknął sobie możliwość domagania się zwrotu tych nakładów. Słusznie więc dostrzegł Sąd Rejonowy, iż skoro w toku postępowania Sądu Wojewódzkiego w Kielcach sygn. akt I C 1998/96 zapadło prawomocne rozstrzygnięcie dotyczące podziału majątku wspólnego stron, byli małżonkowie mogą domagać się uzupełniającego podziału majątku, jeśli uznają, iż pierwotny podział nie objął wszystkich składników majątku, nie mogą jednak zgłaszać roszczeń o rozliczenie nakładów, ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym itd. Powyższe skutkować musiało nieuwzględnieniem wniosku o rozliczenie tych nakładów.

Sąd Okręgowy w Kielcach stoi w niniejszej sprawie na stanowisku iż skoro brak było składników majątku nieobjętych pierwotnym podziałem majątku, dokonany w toku postępowania o sygn. akt I C 1998/96 Sądu Wojewódzkiego w Kielcach, koniecznym było oddalenie wniosku.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na zasadzie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., oddalił apelację.

SSO Teresa Kołbuc SSO Monika Końska SSO Hubert Wicik

ZARZĄDZENIE

(...)